

Barbara Baczyńska

Szarbia, gm. Skalbmierz, woj.
kieleckie. Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 17, 76

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

a dłuższą osią wyznaczał kierunek północ-południe. Konstrukcja dachowa wspierała się zapewne na słupach słabszających obiekty z wewnątrz, a także na rzędzie słupów wewnątrznych. W południowej części ohaty odkryto niewielkie palenisko z dużą zawartością węgla drzewnych i ceramiki. W wypełnisku ohaty odkryto ponadto maly paolerek gliniany.

W niewielkiej odległości od budynku odsłonięto zarys malej, płytkiej jany o przeznaczeniu gospodarczym.

Materiały złożono w Museum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania będą kontynuowane.

NEPECKO, gm. Tarsowskie Góry
woj. katowickie
Stanowisko 3

patrz okres halstecki

RYBINY, gm. Topólka
woj. włocławskie
Stanowisko 14
SMARGLIW, gm. Dobro
woj. włocławskie
Stanowisko 22 i 23

patrz neolit

patrz neolit

STANKI, gm. Dobra
woj. kujawskie
Stanowisko 1

patrz okres lateński

SZARBYA, gm. Skalbierz
woj. kieleckie
Stanowisko 9

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Małopolskiej
w Krakowie

Badania prowadziła mgr Barbara Baczyńska.
Finansował WKZ w Kielcach i IHM PAN. Czwarły sezon badań.
Osada i omentarysko kultury mieszanowickiej.

Odsłonięto 38 obiektów archeologicznych, w tym 17 jam osadowych, 20 grobów ludzkich, 1 ślad po ślupie. Głębokość jam osadowych nie przekraczała 150 cm. W ich wypełniskach znajdowały się niezbyt liczne zabytki archeologiczne, głównie kości zwierzęce, kamienie, fragmenty ceramiki, wyroby krzemienne. Wśród grobów wyróżzono trzy typy pochówków:

Typ 1. Pochówki szkieletowe w owalnych jamach grobowych. Szkielety sorientowane generalnie północny wschód - południowy zachód z głowami na północny wschód lub południowy zachód, złożone w porządku anatomicznym na boku lewym lub prawym z podkurczonymi nogami. Wyposażenie grobów stanowiły paciorki z muszli, kości, fajansu, szpile kościane, szablę dzików. Niektóre z nich miały złożone w okolicach nóg naczynia gliniane. Występowały one bardzo płytko, od 20 do 50 cm od współczesnej powierzchni gruntu. Tylko w dwóch wypadkach zarejestrowano pochówki podwójne: pochówek dwóch dorosłych osobników oraz pochówek dorosłego mężczyzny z dzieckiem.

Typ 2. Pochówki szkieletowe złożone na jamach osadowych. Zarejestrowano jeden taki wypadek, kiedy górna część jany została wykorzystana na jamę grobową.

Typ 3. Pochówki w jamach prostokątnych, sorientowanych północny wschód a południowy zachód, o głębokości do 70 cm. W wypełniskach jam na różnych poziomach znajdowały się fragmenty szkieletów ludzkich /często niekompletne/, w nielicznych wypadkach udało się uchwycić ślady ubrania szkieletu w porządku anatomicznym, głównie kości nóg. Wyposażenie w postaci paciorków: fajansowych, kościanych, z muszli; grodek krzemienych, szansło brązowych, szpil kościanych, drucików miedzianych i fragmentów naczynia glinianych, znajdowało się tak jak kości szkieletu na różnych poziomach. Wydaje się, że w tym wypadku należy liczyć się z pochówkami wtórnymi.

Materiały z badań i dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologicznej ZAM IHM PAN w Igielnie.

Badania będą kontynuowane.